

- позбавлення волі на строк від трьох років до чотирьох років і трьох місяців – основне покарання у санкції норми про відповідальність за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень одному потерпілому;
- позбавлення волі на строк від чотирьох років трьох місяців до п'яти років і шести місяців – основне покарання у санкції норми про відповідальність за спричинення смерті потерпілого (і норми про відповідальність за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень двом потерпілим);
- позбавлення волі на строк від п'яти років і шести місяців до шести років і дев'яти місяців – основне покарання у санкції норми про відповідальність за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень одному потерпілому та спричинення смерті потерпілого (а так само норми про відповідальність за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень трьом потерпілим);
- позбавлення волі на строк від шести років і дев'яти місяців до восьми років – основне покарання у санкції норми про відповідальність за спричинення смерті потерпілого та заподіяння тяжких тілесних ушкоджень двом і більше особам.

Якщо у конкретному провадженні будуть встановлені пом'якшуючі обставини, це дасть можливість призначати (основне) покарання ближче до мінімуму відповідної санкції, а якщо обтяжуючі, – ближче до максимуму санкції. Для таких випадків можна також ставити питання про особливості призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, та призначення покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання.

Ключові слова: порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту, призначення покарання, ступінь тяжкості діяння, покарання у виді позбавлення волі, санкція.

Key words: violation of traffic safety rules or operation of transport, imposition of punishment, degree of gravity of an act, the punishment of imprisonment, sanction.

ТАВЛУЙ ОЛЕНА ВІКТОРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук*

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОЛАБОРАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

15 березня 2022 року набрав чинності Закон України від 03 березня 2022 року № 2108-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність» [1].

Кримінальний кодекс України доповнено статтею 111⁻¹, якою визначено поняття колабораціонізму та його форми, а також відповідальність за вчинення кримінального правопорушення, визначеного цією статтею [2].

Так, колабораційною діяльністю визнається:

- публічне заперечення громадянином України здійснення збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України або публічні заклики громадянином України до підтримки рішень та/або дій держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та/або окупаційною адміністрацією держави-агресора, до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території України;
- добровільне зайняття громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора;
- дійснення громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також дії громадян України, спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти;
- передача матеріальних ресурсів незаконним збройним чи воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, та/або збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора, та/або провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора;
- добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, або добровільне обрання до таких органів, а також участь в організації та проведенні незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території або публічні заклики до проведення таких незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території;
- організація та проведення заходів політичного характеру, здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та/або його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та/або на

уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, за відсутності ознак державної зради, активна участь у таких заходах;

- добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових або правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, а також добровільна участь громадянина України в незаконних збройних чи воєнізованих формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, та/або в збройних формуваннях держави-агресора чи надання таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізовувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Окрім того, до статті 55 Кримінального кодексу України внесли зміни та передбачили, що позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як основне або додаткове покарання за вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, передбачених статтями 111¹, 111² Кримінального кодексу, призначається на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність: Закон України від 03 березня 2022 року № 2108-IX [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2108-20#Text>
2. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14?find=1&text=колабор#w1_1

Ключові слова: колабораційна діяльність, суверенітет, незалежність, кримінальна відповідальність.

Key words: collaborative activities, sovereignty, independence, criminal liability.

ТИМОФЄЄВА ЛІЛІЯ ЮРІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук, адвокат*

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ВИКЛИКИ В КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІЙ ПОЛІТИЦІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Війна в Україні стала руйнівною подією для України та всього світу. Внаслідок війни виникли виклики в правовому та не правовому полі, які раніше не поставали або не поставали так гостро. Зокрема питання